

рило. Тона ся нарича показателно мѣстоимение, а въсъ — опрѣдѣлително.

1-во правило. Показателни мѣстоимения ся наричатъ онъна, които показовать нѣкой прѣдѣмѣтъ или каквина-тъ му. Такъвъ сѫ: тоа, таа, това; онъй, онаа, онова; такъвъ, такъва, такъво; толкъвъ, толкъва, толкъво.

2-ро правило. Опредѣлителни мѣстоимения ся наричатъ онъна, които опредѣляватъ до нѣйдѣ, какъвъ ю прѣдѣмѣтъ-тъ отъ само себе: всичъй, всичка, всичко, (намѣсто старо-то въсъ, вся, все); самъй, самъ, сама, само; самичъкъ, самичка, самичко; всиакой, всиакоа, всиакое; всиакакъвъ, всиакаква, всиакакво.

Задатъки. И така мѣ сега знаемъ тъна мѣстоимения: личны (кон сѫ?), притяжателни (кон сѫ?), възвратно (кою ю?), показателни (кон сѫ?), опредѣлителни (кон сѫ?). Напишѣте гы.

Склонѣте по пытаніе тъна изречения: тоа старъ чловѣкъ, таа топла стан, това въисоко дръво; онъй зеленъ гаворъ, онаа жълта нива, онова малко дѣтя, въ пазѣте долнє-то правило:

Правило. Мѣстоимения-та тоа и онъй въ мѣжкъи родъ юд., брой дат. падежъ правять томува, ономува; вин. тогова, оногова; а женскъи родъ вин. падежъ правять тѣнъ, онѣнъ. Въ мн. брой и три-тѣ рода въ всичкы-ты падежи правять тъна, онъна, освѣнъ мѣжкъи родъ им. падежъ, който прави тиа, ониа.

Научѣте ся да пишете правило тъна притчи: Тона вѣкъ ю като сиѣгъ. — Родъ рода не храни, тяжко ономува, който го нѣма.

Склонѣте тъна изречения: такъвъ добъ чловѣкъ, такъва добра майка, такъво добро дѣтя; толкъвъ го-